

sig ganske anderledes, end Vedtagelsen lyder. Ja, det er rigtigt nok, men jeg har heller ikke her taget til Orde for, at vi skulde bøje os for Udtalelserne paa Købstadrepræsentanternes Møde, men for den Vedtagelse, der fandt Sted, og som samlede alle Partier paa Mødet. Det er den, jeg ønsker imødekommet, og ikke Udtalelserne fra denne, han være Socialdemokrat, eller hin, han være Højremand. Det er ikke dem, vi skulle bøje os for, men de Ønsker, som udtaltes af alle Partier, og som derfor kunne siges at ligge ovenover de enkelte Partiinteresser, som denne eller hin har været Repræsentant for ved Mødet. Det er ikke Udtalelser, det er den Vedtagelse, der er Udtryk for de fælles Ønsker, som jeg synes der kan være Anledning for Lovgivningsmagten til at imødekomme.

Jeg skal ikke komme ind paa Gentagelser med Hensyn til Borgmesternavnet, som den ærede Ordfører fandt pænt, men kun sige: naar han finder, at det er et pænt Navn, og naar der ikke kan indvindes noget mod fremdeles at benytte det, hvorfor saa ikke gøre det, naar Købstæderne ønske det? Jeg fik i det hele taget det Indtryk af den ærede Ordførers Udtalelser, at han havde Brug for mange Ord til at forsvare en mindre god Sag med.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Jeg skal gøre nogle faa Bemærkninger til enkelte af de Medlemmer, der have haft Ordet, siden jeg i Gaar havde Lejlighed til at udtale mig om de stillede Ændringsforslag.

Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) og for øvrigt ogsaa den sidste ærede Taler (Mortensen) bemærkede, hvad Spørgsmaalet om Tilsynet angaar, at Grundlovens § 91 jo ikke indeholder noget som helst om, at der skal være en særlig Mand til at føre Tilsyn, og den ærede sidste Taler sagde, at han kunde ikke se rettere, end at Ministeriet meget let vilde være i Stand til at føre det fornødne Tilsyn, for man fik i Ministeriet let nok at vide, hvad der foregik rundt omkring i Byraadene. Det er alt sammen meget rigtigt, men naar det ærede Medlem sagde Ministeriet og ikke Ministeren, maa han altsaa mene det, man forstaar ved Ministeriet, det vil sige de i Ministeriet værende Embedsmænd, og saa siger jeg: Meget vel, men det er altsaa alligevel Embedsmændene under Indenrigsministeriet, man paa den Maade mener skulle føre Tilsynet, og saa ved jeg ikke, hvad der er vundet ved, at det er de ministerielle Embedsmænd fremfor de mere lokalt kendte

Embedsmænd, der sidde rundt i Amterne. I det hele taget synes jeg, det er et saa lille Spørgsmaal, at jeg ikke skal spille flere Ord paa det.

Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) dog fandt, at man ikke altid burde følge Eksemplerne fra Frankrig. Selve den Maade, det ærede Medlem udtalte det paa, gav mig en Antydning af, at han fandt, det var en ren Undtagelse, naar man ikke burde følge Eksemplerne fra Frankrig, men her var der dog altsaa et Tilfælde, hvor man ikke just behøvede det. Saa sagde det ærede Medlem, at det var den rene Formalisme hos mig, naar jeg holdt paa, at Magistratsforretningerne skulde blive hos Øvrighedspersonerne. Ja, jeg kan jo ikke forbyde det ærede Medlem at kalde det Formalisme; jeg synes nu, at det er meget reelt.

Maa jeg gøre opmærksom paa baade i Anledning af, hvad det ærede Medlem fra Langeland udtalte, og ikke mindre i Anledning af, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), der jo i saa Henseende assisterede baade de Radikale og Socialdemokraterne af yderste Evne, at jeg paa ingen Maade har villet sige noget som helst om, at de af Byraadene valgte Formænd ikke skulde være i Stand til at udføre de Magistratsforretninger, der ere nævnte i Mindretallets Ændringsforslag. Jeg er tilbøjelig til at tro, at selv om man tog saa at sige alle de øvrige Magistratsforretninger med, vilde man, som Regel da, kunne gaa ud fra, at man rundt omkring i Byerne vilde være i Stand til at finde en Mand ogsaa indenfor Byraadets valgte Medlemmers Kreds, der sad inde med de dertil fornødne Kundskaber o. s. v. Det er slet ikke det, jeg har udtalt mig om. Det, jeg har udtalt mig om, er, at i Henhold til de forskellige Love, som gælde for Læringsvæsenet, borgerligt Ægteskab o. s. v., ere disse Forretninger henlagte ikke til Byraadsformanden, til Borgmesteren, men de ere henlagte til vedkommende Øvrighedsperson, og jeg har ikke kunnet se og kan fremdeles ikke se den Anledning, der skulde være til at benytte nærværende Lejlighed til at flytte Forretninger, der i Henhold til en af Lovgivningsmagten vedtagne Beslutning høre under en Øvrighedsperson, hen til en af Byraadet valgt Mand, Formanden. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, der som sagt har ydet baade det radikale og det socialdemokratiske Mindretal sin Assistance, fandt, at f. Eks.